బియాండ్ కాఫీ

మరో 9 కథలు

మహమ్మద్ ఖదీర్‌బాబు

బియాండ్ కాఫీ

మరో 9 కథలు

మహమ్మద్ ఖదీర్‌బాబు

Kavali
Prachuranalu

2013

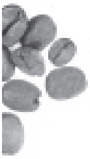

Beyond Coffee
and other stories
- by **Mohammed Khadeer Babu**

Copyright: with writer

Published: July 2013
Kavali Prachuranalu
1-13-6, Old town, Kavali - 524201.

Cover Design & Lay out: **Mallesh Sampangi**
+91 9705346103

Printed at:
Kala jyothi Process Pvt Ltd, Hyderabad.

Price: ₹ **135**

For Copies:
Visalandhara, **Navodaya**,
Prajasakthi and all leading book stores

For eBook:
www.**kinige.**com

కథలు

ఆస్తి • 17

ఘటన • 31

టాక్ టైమ్ • 43

వహీద్ • 57

మచ్చ • 67

ఏకాభిప్రాయం... • 75

పట్టాయ... • 85

అపస్మారకం • 111

ఇంకో వైపు • 123

బియాండ్ కాఫీ • 131

ఆస్తి

ఆ ఇల్లు చూడగానే గతుక్కుమన్నాడు.

గురువుకు ఎప్పుడో తప్ప గంట కొట్టదు. ఆ సంగతి శిష్యుడికి తెలుసు.

'ఏం హుజూర్?' అన్నాడు.

'చూడాలి యజమాన్' అన్నాడు హుజూర్.

కొందరికి దేవుడు వేరే ఏమీ ఇవ్వకపోయినా మంచి ఒడ్డూ పొడుగూ ఛాయా ఇస్తాడు. మరి అవే వాళ్లకి రక్ష. హుజూర్ ఆరడగులకు తక్కువ కాకుండా ఉంటాడు. పెద్ద ఛాతీ. గట్టి భుజాలు. తడిగా ఉండే కళ్లు. మెరిసే ముక్కు. చుబుకాన్ని కప్పేసి కంఠం దాకా దిగిన నల్లటి గడ్డం. గట్టిగా ముప్పయ్ ఉండవు. కాని పెద్దరికంలో తేడా ఏమీ రానివ్వడు. బిగువు సడలనివ్వడు. ఒకటి మాట్లాడే చోట ఒకటే. ఆరు మాట్లాడాల్సిన చోట పన్నెండు. చేతులు ముందుకు సాచి కదిలిస్తూ మాట్లాడతాడు. వేళ్లకు రకరకాల ఉంగరాలు. రాళ్లవి. వెండివి. రాగివి. బొటనవేళ్లకు కూడా తప్పవు. మంత్రగాడంటే ఆ మాత్రం హడావుడి ఉండాలి.

'అడగనా హుజూర్' అన్నాడు శిష్యుడు.

'ఒక్క నిమిషం యజమాన్' అన్నాడు హుజూర్.

సరిగ్గా నిలబడి తనను తాను చూసుకున్నాడు. పాలనురగ లాంటి తెల్లటి జుబ్బా. కింద అంతకు తక్కువ కాని పైజామా. చప్పుడు వినిపించేలా చేసే షోలాపూర్ చెప్పులు. చేతిలో పాతకాలం నాటి లెదర్ బ్యాగ్. అందులో తావీజులు, నల్లదారాలు, ఎర్ర దారాలు, ఆకుపచ్చటివస్త్రం కట్టిన టెంకాయలు, నిమ్మకాయలు, తెల్లకాగితాలు, రాగి రేకులు, బాల్‌పాయింట్ పెన్ను... ఒక ఆల్బమ్... సినిమా యాక్టర్లతో దిగినది.

'అడుగుతాను హుజూర్'

'నువ్వాగరారే'

బ్యాగ్ జిప్పు తీసి కొత్తగా పెరపెరలాడుతున్న ఆకుపచ్చ వస్త్రాన్ని తీసి వీపుకు తోక దిగేలా తలకు చుట్టుకున్నాడు. రెండు చేతులతో రెండువైపులా చెవుల మీదకు సర్దుకున్నాడు. స్థిరపడ్డాడు. ఇప్పుడు హుజూర్ అచ్చు దేవుడి బంటు. హుజూర్ ఏది చెప్తే అది దేవుడు వినక తప్పదు. హుజూర్ ఏది ప్రార్థిస్తే దేవుడు అది ఆలకించకా తప్పదు. ఇక హుజూర్ పాదం పెట్టిన చోట శాకినీలు డాకినీలు ఏం ఉంటాయి?

'ఇప్పుడు పో' అన్నాడు.

శిష్యుడు గార్డ్ రూమ్ దగ్గరకు వెళ్లి చేయి ఆడించి హుజూర్ వైపు చూపించాడు.

'ఏంటి?'

'మా గురువుగారిని మీ అమ్మగారు రమ్మనమని చెప్పారు. వచ్చాం. అమ్మగారికి చెప్పు'

గార్డ్‌కి సదభిప్రాయం కలగలేదు. ఆ ఇంటికి ఎవరూ దాదాపుగా ఆటోలో రారు. ఇల్లాంటి వాళ్లు తప్ప.

గార్డ్ ఇంటర్‌కమ్ నొక్కి ఏదో మాట్లాడాడు. తర్వాత ఫోన్ పెట్టేసి గేట్ తెరిచాడు.

పూర్తిగా టేకుతో చేసిన మందమైన గేటు అది. పలకల మీద సూక్ష్మమైన నగిషీ ఉంది. అంచులకు తెల్లగా పట్టీ ఉందిగాని అది వెండిది అని చెప్తే తప్ప ఎవరికీ తెలియదు.

శిష్యుణ్ణి గార్డురూమ్‌లోనే కూచోపెట్టి లోపలకి అడుగుపెడితే గేట్ నుంచి మెయిన్ డోర్ వరకూ చిన్న వంకరతో వేసిన దారి. అంచుల్లో తెల్లగా మిలమిల్లాడుతున్న అన్‌పాలిష్డ్ పెబల్స్. ఇరువైపులా తడిసి సేద తీరుతూ పచ్చగా మెరిసిపోతున్న లాన్. ఎడమవైపు చిన్న వాటర్‌బాడి. దాని అంచుల్లో తుప్పల్లా సోకు చేసిన మొక్కలు. నీళ్లల్లో మెరుస్తున్న ఎర్రటి నల్లటి చేపలు. జారుతున్న నీళ్లు. మడుగులో స్తబ్దుగా తామర ఆకులు.

హుజూర్ ఆగిపోయాడు.

ముందుకు వెళ్లడానికి లేదు. వెనక్కి వెళ్లడానికీ లేదు.

కుడివైపు లాన్‌లో నల్లటి కేన్‌బెడ్ మీద ఒక కుక్క తీరిగ్గా కూచుని హుజూర్ వైపే తీరిగ్గా చూస్తూ ఉంది. అది ఏమీ అనట్లేదు. కాని హుజూర్ గుండెలు దడదడలాడి పోయాయి. ఆ కుక్క ఏనుగంత ఉంది. వేగంగా కదలడానికి వీల్లేనంత పెద్దదిగా ఉంది. అది కరవక్కర్లేదు. దగ్గరగా వచ్చి గట్టిగా మొరిగితే చచ్చిపోతారు.

గార్డ్‌కి ఇది అలవాటులా ఉంది వెనుకనే వచ్చి– ఏయ్... ఫెబీ... చుప్.. చుప్–

అని తోడుగా మెయిన్ డోర్ వరకూ వచ్చి డోర్ తెరిచి లివింగ్ రూమ్‌లో కూచోపెట్టాడు.

అంతవరకూ ధైర్యంగా వచ్చాడుగాని హుజూర్ కాళ్లూచేతులు ఎందుకనో చల్లగా అయిపోయాయి. వీళ్లకు ఏం కావాలో. తాను ఏం చేయాలో.

తాను పని చేసే పెద్ద దర్గాకి ఇలాంటి శ్రీమంతులు చాలామంది వస్తుంటారు. ఫాతెహాలు... నిద్రలు... మొక్కులు... పొట్టేళ్లని జుబాహ్ చేసి అన్నదానాలు... వాళ్లకు తృప్తి ఉండదు. ఇళ్లకు వచ్చి అంత్రాలూ మంత్రాలూ చేసి వెళతారా అని అడుగుతారు. దర్గాలో మెరికల్లాంటి ముజావర్లు, మంత్రగాళ్లు ఉన్నారు. కాని చూపు హుజూర్ మీదే పడుతుంది. తెల్లగా వర్చస్సుతో వెలిగిపోతున్న హుజూర్‌లాంటి వాడే ఇలాంటి వాటికి యోగ్యుడని అందరూ భావిస్తారు. సాధారణంగా అన్నిచోట్లా ఇలాగే జరుగు తుంటుంది. హుజూర్‌నే అడుగుతారు చార్జీలు ఇస్తాం రండి... వచ్చాక మీరడిగింది ఇస్తాం రండి.

చెన్నై. బెంగుళూరు. హైద్రాబాద్.

ప్రతిచోటుకూ శిష్యుణ్ణి తీసుకొనే బయలుదేరుతాడు.

శిష్యుడికి ఏదో తెలుసని కాదు. మాటసాయానికి అంతే.

హుజూర్ సౌకర్యంగా కూచోడానికి మొహమాటపడుతున్నాడు. సోఫా చాలా మెత్తగా ఉంది. నున్నగా ఉంది. కింద ఫ్లోరింగ్. దానిని ఇంటి యజమాని స్వయంగా ఇటలీకి వెళ్లి సెలెక్ట్ చేసి ఆర్డర్ ఇచ్చి తెప్పించి చేయించాడు. అది చాలా తెల్లగా ఉంది. పాదానికి మురికి ఉంటే అందులో కనిపిస్తుంది.

పైన షాండ్లియర్‌లోని క్రిస్టల్స్ చాలా నాణ్యమైనవి.

వాటి మీద ఈగ వాల్లేదు. వాలి నిలువలేదు. క్రిస్టల్స్ వాటికవే నల్లబడలేవు. అందువల్ల రేటు ఎక్కువ అన్నాడు డీలర్. డెబ్బయి అయిదు లక్షలు! యజమాని ఒక నిమిషం ఆలోచించాడమో. ఆ తర్వాత చెక్కు రాసి అదే ఉండాలని చెప్పి వచ్చాడు. ఇక లివింగ్ రూమ్ కోసమే అన్నట్టు ఒక పాలరాయి విగ్రహం– స్త్రీది– బట్టలు ఉండీ లేనట్టుగా ఉంది. దానిని లండన్ నుంచి వేలం పాడి తెప్పించాడు. రేటు బయట పడలేదు.

లివింగ్ రూమ్ అంతా చక్కటి సువాసన.

హుజూర్ భుజాల కింద రాసుకున్న జన్నతుల్ ఫిర్‌దౌస్‌ను వాసన చూసుకుని సిగ్గుపడ్డాడు. అన్ని లోపాలకు విగ్రహమే జవాబు. నిటారుగా కూచున్నాడు.

పనిమనిషి వచ్చి కాఫీ ఇచ్చింది. ఆమె ఎంత శుభ్రంగా ఉందంటే హుజూర్ భార్య అచ్చు అలాగే ఉంటుంది.

'చీరలు ఇస్తే వద్దనకుండా తీసుకురండి' అని చెప్పింది హైద్రాబాద్‌కు బయలు దేరేటప్పుడు.

కాని హుజూర్‌కు చీరల మీదా కానుకల మీదా దృష్టి ఉండదు. ఇలాంటి చోటికి వస్తే ఎంతలేదన్నా రెండు గుప్పిళ్లు కొడతాడు ఖాయంగా. గుప్పిట అంటే అతడి భాషలో ఐదువేలు. ఎప్పుడో తప్ప మూడు నాలుగు గుప్పిళ్లు తగలవు. ఒకసారి చెన్నైలో ఐదు గుప్పిళ్లు దక్కాయి. ఆ ఇంటి యజమాని పనిమనిషిని మరిగి ఆస్తంతా ఆమెకు ఇచ్చే కార్యక్రమంలో ఉన్నాడు. ఇల్లాలు దర్గాకు వచ్చి పనిలో పనిగా హుజూర్‌ని పిలిపించింది చెన్నైకి. సంగతి చెప్పి ముక్కు చీదింది.

ఆమె ఏడుపులో అర్థం ఉంది.

ఇలాంటివాటి విరుగుడు హుజూర్‌కు చిటికెలో పని. ఒక బతికి ఉన్న పిల్లి మీసాలు దొరకాలి. ఒక బతికి ఉన్న ఎలుక మీసాలు కూడా. పిల్లి మీసాల మీద మగవాడి పేరు ఉచ్ఛరించి– ఎలుక మీసాల మీద ఆడదాని పేరు ఉచ్ఛరించి– అంతకు మించి చెప్పకూడదు. సరే, మొత్తం మీద ఇరవై ఒక్క రోజుల్లో వాళ్లిద్దరి మనసులు విరిచేస్తాను అని సవాలు చేశాడు హుజూర్. అలాగే జరిగింది. అప్పుడు ఆమె హుజూర్‌కు ఐదు పిడికిళ్లు సమర్పించుకుంది.

అలాగని హుజూర్ అన్నీ ఒప్పుకోడు.

ఒకసారి చెన్నైలో ఒక మ్యూజిక్ డైరెక్టర్ పిలిపించి ఇంకో మ్యూజిక్ డైరెక్టర్ మీద చేతబడి చేయించాలని చెప్పాడు. చేతబడి చేయించడమంటే కశ్మలానికి వికృతరూపం ఇచ్చి ప్రాణం పోయడం. అది ఎదుటివాణ్ణే కాదు మంత్రగాణ్ణి కూడా తినేస్తుంది.

నేను చేయను అని చెప్పి వచ్చేశాడు హుజూర్.

ఇది కొంచెం నయం. ఇంకోసారి ఇంకా దారుణం.

ఆ రాత్రి పొద్దుపోయి ఇంటికి వచ్చి నిద్రపోయాడు. అర్ధరాత్రి తలుపు తట్టారు. తెరిచి చూస్తే ఇంటి బయట కొత్త ఖరీదైన బండి. చెన్నై నుంచి వచ్చిందట. ఇప్పటి కిప్పుడు చెన్నైకి తీసుకెళ్లి తెల్లారే హైద్రాబాద్ ఫ్లయిట్ ఎక్కిస్తారట. అక్కడ అర్జెంట్ పని ఉందట. వద్దు వద్దన్నా విన్లేదు. ఎత్తుకెళ్లారు. హైద్రాబాద్ చేరేసరికి అక్కడ ఒక హీరో పరిస్థితి బాగలేదు. తాగి తాగి ఉబ్బిపోయి ఉన్నాడు.

హుజూర్‌ని చూసి– ఫలానా హీరోయిన్ ఫలానా హీరోని మరిగింది– అది నాక్కావాలి– వశీకరణం చెయ్యి– అని ఐదు లక్షల సూట్‌కేస్ టీపాయ్ మీద పెట్టాడు. ఆ హీరోయిన్ ఇప్పటికిప్పుడు కావాలట. తీసుకొని గదిలోకి పోవాలట.

హుజూర్‌కు ఇలాంటిది కొంచెం సాధ్యం కాదు.

'అలా జరగడం కష్టం' అని మర్యాదగా చెప్పి చూశాడు.

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=2013

* * *